

Zprávy z farnosti

06/2003

Vstupujeme do měsíce, kdy končí jaro a začíná léto. Také je to měsíc, kdy končí školní rok. V červnu také myslíme na kněze. Celá řada z nich právě v tomto měsíci přijala svátost kněžství.

A co si ještě zvláště připomínáme, je srdce Pána Ježíše. Srdce nám připomíná jeho lásku k nám. Na tuto lásku máme odpovědět. Jak? Samozřejmě, že také láskou. Nejde jen o nějakou citovou záležitost, ale má se to projevít především skutky. Podívejme se na maminku, jak ta projevuje svoji lásku dětem. Také se s nimi pomazlí, řekne jim něco milého, hezkého. Ale kde se láska především projeví, jsou její skutky. Uvaří jim, vypere jim oblečení, vyžehlí, uklidí, atd.. Tam děti zakouší její lásku i když si to možná ani neuvědomují. My můžeme Pána Ježíše milovat skrze druhé. - Cokoliv jste učinili někomu ... mně jste učinili. - Jistě pak o prázdninách a dovolených oceníme toto naše úsilí.

Vše nejlepší přeje

P. František

Známe svůj kraj?

Myslím si, že zde nápověda není třeba

* Říká někomu něco tento obrázek? *

Na odpovědi se těší R. S.

Diecézko

Jako každý rok je vždy na jaře den před Květnou nedělí Diecézní setkání mládeže v Litoměřicích v kině Máj. Tedy začalo se už v pátek divadlem jednoho herce a adorací. Od nás z Děčína jelo už v pátek asi 18 lidí. Já

a Pavel Novotný jsme přijeli až v sobotu v 9 hodin. Programem nás provázeli Terežka a Vašek z Mladé Boleslavi. Program byl zajímavý. Vídali jsme staré známé i neznámé. Byl tu i prostor pro rozjímání. Byla tu hraná povzávka Letní pouťování do Božkova u Semil za nová řeholní a kněžská povolání. Následoval oběd. Po obědě jsme se sešli v bývalém konviktě na skupinkách, každý si mohl vybrat podle svého zaměření. Já osobně jsem si vybral skupinku o komunikaci. Po skupinkách jsme od konviktu šli průvodem ke katedrále a modlili se růženec. Následovala mše svatá s otcem biskupem. Po mši jsme se vyfotili, rozloučili s ostatními a odešli na vlak. Den to byl krásný a snad se všem líbil. Mně osobně tedy ano.

Jerry z Boletic

Pouťování do Boleslavi

Dovoluji si vás upozornit milý čtenáři, že dne 26. dubna proběhla pouť neboli takzvané putování do Staré Boleslavi se zastavením v Mladé Boleslavi. Je jen škoda, že se do autobusu vešlo pouze 42 nebo 44 lidí, pouť stála opravdu za to. A tak pro ty, co nemohli a nebo nechtěli jet, píšu tuto kratičkou zprávičku.

Je 26. dubna 8:30 a my poutníci netrpělivě očekáváme příjezd autobusu, který záhy přijíždí. Chvilí ještě čekáme na některé farníky, kteří šli na mši ke Svatému Kříži. A nyní po dvaceti minutách vyrážíme směr, kam nás kola šikovného řidiče dovezou. Cestou nás provází nejen Bůh, pěkné počasí, ale i pan Kinský, který nás seznamuje s krajinou za okny autobusu, a jejími zajímavostmi. Byl to vskutku pěkný výklad, tak třeba Ploučnice. Tak často ji míváme bez povšimnutí a přesto je to řeka výjimečná, jestli pak víte čím? Nevíte? Tak já vám to povím. Je to tím, že se stává horskou bystřinou až krátce před ústím do Labe, to žádná jiná nesvede. V Benešově nad Ploučnicí přistupují další poutníci a my jedeme dál na Českou Lípu, Doksy a Mladou Boleslav, kde nás už netrpělivě očekává páter Fexa. Cestou se modlíme růženec a duchovním slovem nás provází páter Procházka. Moc pěkné. A to už přijíždíme do Boleslavi, kde míříme ke kostelu, tedy nejdřív na faru a pak ke kostelu, kde jsme zasypali pátera Fexu otázkami a on nás taky. Členové Děčínského sboru mu zazpívali písničku a poté se vracíme zpět do autobusu a s páterem Fexou vyrážíme do vesničky Vinec, kde nás čeká milé překvapení v podobě románského kostela. Cesta tam byla krkolomná, náš ostřílený řidič vše zvládl na výbornou, a tak jsme dorazili tam i zpět. Kostel to byl pěkný. Má báječnou akustiku a tou se nechal strhnout páter Procházka ke zpěvu a šlapání na varhany. Ke zpěvu se mnozí rádi připojili, někteří dali přednost průzkumu a vydali se na kůr a my mladí až téměř na zvonici. Byl pomalu čas oběda, a tak nezbyvalo, než se vydat zpět

do Mladé Boleslavi na oběd, někteří do restaurací a jiní se najedli ze svých zásob. Já sám se vydal místo oběda na průzkum města, a tak jsem se mohl podívat na někdejší hrad, dnes muzeum a na oběd jsem si nakonec taky našel chvílku. Po 14. hodině se loučím s páterem Fexou a jdu k autobusu, jedeme dál. Cestou nás opět pan Kinský seznamuje s krajinou a jejími problémy. Zanedlouho jsme přijeli do Staré Boleslavi, cíle naší pouti. Zde máme v 16:00 mši v chrámu sv. Václava. Před mší nás tímto místem provedl místní správce. A taky se tu objevily Malé sestry Ježíšovy, Pavla a Boženka. Po mši je čas na cestu domů, a tak dnes naposled míříme k našemu luxusnímu autobusu a loučíme se s Pavlou a Boženkou. Míříme plni dojmů domů. Jedeme přes Kly, Mělník, Liběchov, Tuháň, Blíževedly, atd.. Opět nám tato místa přibližuje pan Kinský. Co zbývá říci závěrem Díky Bohu a vám, všichni dobří poutníci.

Jerry z Boletic

Co jste nám napsali o víře

Príspevky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Fundamentalismus a biblická hermeneutika

*Littera gesta docet, quid credas, allegoria,
moralis, quid agas, quid speras anagogia*

*Litera učí, co se stalo: co máš věřit, alegorie
Morální (smysl), co máš činit: v co máš doufat, anagogie*

/Augustin z Dánska/

Lidská řeč je podle mého názoru kontingentní (=náhodná, nahodilá) a prakticky uzavřená v čase a prostoru, zatímco slovo Boží je absolutní. Jak absolutní je ale výklad bible, záleží na jeho způsobu a orientaci. Mnoho lidí vykládá Písmo nezávisle na církvi a dopouští se mnoha nepřesností. Někteří se dokonce snaží o syntézu bible s některým jiným spisem, často orientálním a uměle si tak tvoří vlastní cestu, cestu sekty. Věřící člověk naproti tomu vzdoruje tím, že bibli tiskne silně v rukou a považuje ji za své a jenom své dědictví. Brání se jakýmkoliv narážkám ze strany ateistů a málokdy je schopen uznat výsledky literárně kritického bádání. Vždyť bible patří jemu a jenom jemu náleží výklad. Bohužel se stává, že takový člověk vykládá bibli sice s upřímným srdcem, žel chybně. Dle takového výkladu je Písmo sv. prý zbaveno omylu a vše, co obsahuje, je proto třeba brát doslovně, což ovšem odporuje nedávno vydanému dokumentu */Výklad Bible v církvi,*

Zvon 199/. Člověk, který na Písmu a jenom na Písmu lpí doslova, dopouští se omylu, ačkoliv nelze pominout jeho hluboký odkaz a význam. To ovšem neznamená, že Písmo sv. je samo o sobě z nějakých důvodů překonané, naopak, je třeba se k němu stále vracet a připomínat si jeho hodnotu. Mám na mysli člověka, který není s to přijmout skutečnost tradice a doktríny. Člověka, který není schopen pochopit význam doktrinální integrace, ačkoliv mu musí být naprosto jasné např. Pavlovy listy – epištoly, představující podobnou integraci, vlastně teologii 1. století, která se teprve až mnohem později stala součástí kánonu. Jiné dopisy, např. dopisy Klementa Římského nebo Ignáce z Antiochie /*Didaché*/ z přelomu prvního a druhého století, které mají stejný význam a poselství jako dopisy Pavlovy, se sice nestaly součástí kánonu, nýbrž první písemné tradice a doktríny. Písmo v té podobě, jak ho známe, nám sice slouží a vlastně slouží všem křesťanům, ale jen pouze jako jakási kostra morálního a věroučného základu. Avšak význam doktríny podpiřají dějiny a potřeba vyjádřit se nutně k celé řadě pozdějších myšlenek mnohem více do hloubky, než na jakou bible stačí. To, co stačilo kdysi, už nestačí dnes. V Písmu svatém nalézáme základní inspiraci k životu a hluboká morální ponaučení. V něm nalézáme prostor k vlastní sebe-kázi, neboť vidíme na příkladu celých generací, jak lze dosáhnout pokroku ve víře a životě, ale také toho, co může následovat, když se od víry oprotíme. Ten, kdo nechápe nebo nechce pochopit význam a úlohu Písma svatého v dějinách a dál trvá na svém tvrzení – jenom Písmo, stává se biblickým fundamentalistou.

Charakteristikou většiny protestantských církví je metoda *Sola Scriptura*, kterou objevuje Luther ve století šestnáctém. Podle ní je Písmo schopno vyložit samo sebe bez jakékoliv církevní průpravy, tradice a autority, a více než skutečný objev v tom vidíme vzdor proti církvi. Martin Luther se dopouští hlubokého omylu, když pranýřuje výborného exegetu z 13. století Mikuláše z Lyry, který Písmo svaté vykládá zcela literně a na podkladě tradice. Podle Lyrského se dá Písmo svaté i nadále vykládat quadrigou, tedy čtverým smyslem: **analogicky, alegoricky, anagogicky a tropologicky**. Analogický výklad je výkladem přímo obsahovým, literárním a historickým. Např. svět byl stvořen, je prostou analogií toho, co existuje. Alegorické pojetí je zase obrazové a má význam pouze ilustrační, avšak vyžaduje naši víru. Např. rychlé stvoření světa během týdne je alegorický popis vzniku světa, ale podstatná pro nás je víra ve stvoření. Anagogický výklad v sobě skrývá poselství toho, co přinese budoucnost. Např. svět byl stvořen, ale proč? Tropologický výklad je naopak klíčem k morálce a ponaučení. Např. svět byl rájem, ale člověk byl za svůj špatný čin z ráje vyhnán. Ráj samozřejmě představuje blízkost Boží, kterou člověk ztratil, má však šanci ji znovu nalézt. Často se ale stane, že rozumného výkladu nejsme schopni,

a tak neutíkáme do mysteriózních spekulací, ale shodně s naší vírou říkáme: zde doznávám svou nevědomost. Sám Luther, ačkoliv je o něm známo, že byl znamenitým exegetou, rovněž připouští ono doznání nevědomosti */hinc meam confiteor ignorantiam/*.

Člověk, navyklý svému úsudku, je však schopen vyložit Písmo pokaždé jinak. Pokaždé tak vznikne nová interpretace myšlenky a čím složitější je popis jednotlivých alegorií, tím snadněji vznikne hereze. To zpravidla bývá příčinou rozkolu evangelických denominací, neboť ty povětšinou nerespektují víru v jedno. Děkuje Kristu, že máme Magistérium, jež nás vede. Dogma jím svázané platí a bude vždy platit. Evangelík ale vykřikne, jsem-li já biblickým fundamentalistou, vy zase fundamentalisty doktrinálními. To jistě nejsme! Naše doktrína se v čase nemění a spíše se sakralizuje do života církve jako praktická odpověď na otázku, jaká je pravda. Řečeno příkladem. Je Maria bohorodičkou? Pro stoupence arianizmu nebyl Kristus Bůh a tudíž ani Maria nemohla být bohorodičkou, ale koncil v Efezu rozhodl jinak. Maria je bohorodičkou. Ptát se znovu, je proto zbytečné, ačkoliv ateisté i mnozí teisté neusínají a znovu provokují. Nechápu rozdíly mezi tím, co je a co není pravda, co bylo zjeveno a co ne.

Literatura a studie:

O. H. Pesch – Cesty k Lutherovi, CDK, Praha 1999

O. H. Pesch – Das Gesetz, Graz 1977

J. Lortz – Die Reformation in Deutschland, Freiburg 1982

zpracoval a zaslal Daniel A. Kyler

Okénko do knihovny

autor: František Lukeš
název: Mám tolik práce, že si jdu raději lehnout
z obsahu: Niterné světlo

Za svého působení v Náchodě jsem se setkával se slečnou Drahuší Haškovou. Byla to už starší slepá paní. Její přítelkyně ji vodily do kostela, kde patřila k nejpozornějším posluchačkám. Když jsem k ní o večerech přicházel, bývala samozřejmě potmě, elektrické světlo nepotřebovala. Jakmile jsem vstoupil, šla ihned k vypínači. Okamžitě myslela na to, abych do něčeho nevrátil nebo neklopýtl.

Viděl jsem, jak si sama dokázala uvařit jednoduchá jídla. Krásně psala na psacím stroji. Dělal minimálně chyb, opravovat se nemohla. Tak napsala i svůj životopis. Psala také slepeckým písmem do časopisů pro nevidomé. A jak rychle tímto písmem psala, tak rychle je i četla. V létě sedávala na své verandě a těšila se z vůně květin a ze slunečních paprsků. Dovedla si

všechnu tu letní krásu představit, neboť ve svém mládí viděla. S jakou vřelostí byla účastna našich rozhovorů. Jak se dovedla smát, jak se radovala z velkého daru života, jak byla duševně bohatá a naplněná jasem!

Cítil jsem v její blízkosti, že ona vidí a slepí jsme vlastně my. Oč byla ochuzena na zraku, o to bohatěji žila. V radosti, že může chodit, že se sama obslouží, že dokáže psát. My jsme často otrávení, i když vidíme, slyšíme a bez obtíží můžeme kamkoliv. Jaký dar je však vidět krásu světa!

A tato slečna spisovatelka mne učila svou radostí, abych se ze všeho dokázal také radovat a byl šťastný z toho, co i v té nelehké době mohu dělat. Učila mne žít. A učila mne pořádku. Tím, jak měla všechno krásně srovnané, jak u ní vše mělo své přesné místo. Jinak by nic nenašla a brzy by žila v hrozném nepořádku. Poznal jsem, jak měla všechno srovnané i ve svém nitru.

Proto jsem si říkal, že mne nesmí nikdo rozházet, neboť pak bych nevěděl, kde co ve mně je. Člověk s čistým svědomím má v sobě řád. Důsledkem toho je vyrovnanost, pokoj a niterné světlo. Kde toto není, tam je tma a nepořádek. Kdo je vnitřně neuspořádaný, je schopen všeho. Směřuje k rozvratu své osobnosti. A pak často už vlastně neví, co dělá.

Nejde jen o to, abychom dávali věci, kam patří. Jde více o to, abychom v sobě měli řád hodnot, jejich správné pořadí, jinak budeme klopýtat a narážet.

Někdy cítím, že i mnozí politici to mají v sobě důkladně rozházené. Už i malým dětem říkám, že nejprve musí udělat to nutné, pak to potřebné a nakonec, zbude-li čas, to zábavné. Je to také určitý řád, který vede nakonec k vyrovnané osobnosti. Kdo jde cestou opačnou, ani se pro samou zábavu k naplnění povinností nedostane. Pak ve škole opisuje, neumí, vymlouvá se, lže a podvádí. A všechno zaviňuje onen nepořádek v jádru bytosti.

Některá lidská duše může takto připadat jako smetiště. A jiný člověk zas v sobě nosí něco jako rajskou zahradu. Dá to hodně práce, než se člověk k té kvetoucí zahradě v sobě samém dostane – musí dávat věci na pravé místo. Třebaže s tím nebudeme nikdy docela hotovi, stojí to za tu námahu.

Vybrala M. J.

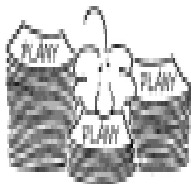
&

Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

Farní rada

Zpráva ze 16. zasedání Farní rady ze dne 08. 05. 2003

Ve čtvrtek 8. května se sešla Farní rada, aby se zabývala podněty od farníků a řešila i další otázky ze života naší farnosti. Program jejího jednání:

- **Podněty**

Od farníků se neobjevily žádné nové podněty.

- **Další činnost FR**

Byly probrány materiály, které mohou posloužit pro další činnost FR:

- a) Námety k takové práci ve farnosti, která by mohla vést k jejímu oživení (vypracovala komise pro laiky při BK).
- b) Nejde o metodu, ale o způsob života – Farní systém buněk.

Následovala diskuse. Studijní materiál bude předán všem členům FR.

- **Příště**

Úkoly z minulých setkání FR budou přehodnoceny při dalším setkání. Bude také projednáno, zda bude setkání FR také během prázdninových měsíců.

Příští setkání FR bude 12. 06. 2003 v 18 hodin.

Předsedající: P. František Jirásek

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

- Na zastávce stojí autobus připravený k odjezdu. Běží za ním celý zpeněný muž a křičí: „Pane řidiči, zastavte, jinak nestihnu práci!“ Řidič chce odjet, ale cestující ho přesvědčí, aby počkal. Chlapík doběhne k zadním dveřím, naskočí, dveře se zavírají, on si vítězoslavně oddychne a praví: „Revize jízdenek!“

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2003	1. června	6. července	3. srpna	7. září
5. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	2. listopadu	7. prosince	

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - levnější je zakoupit zpáteční jízdenku!)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:40	Dolní Žleb	14:57	17:25	18:38
Čertova Voda	13:18	14:50	Čertova Voda	15:02	17:30	18:43
Dolní Žleb	13:23	14:55	Děčín hlavní nádr.	15:12	17:40	18:53

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P. František

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2002	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	5 979 Kč	2 056 Kč	0 Kč	
Únor	9 692 Kč	1 858 Kč	4 300 Kč	Svatopetrský halář
Březen	9 357 Kč	2 709 Kč	3 200 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 776 Kč	1 826 Kč	2 127 Kč	Na záchranu kostelů v naší diecézi
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	31 804 Kč	8 449 Kč	9 627 Kč	

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele. A pokud něčemu nerozumíte, víte, že tu máme kněze, který vám rád poradí?

R. Sticha

&

6. Liturgické insignie a roucha

h) Humerál

Ve vztahu k albě byl zaveden do liturgie humerál, dnes šátek o velikosti 70 x 50 cm s tkaničkami, který se uvazuje kolem krku, než si kdo obléká albu. Humerál (amikt) patřil k římské tunice a nosil se jako šátek kolem krku. Do liturgie pronikl v 9. - 11. století, v Římě byl nošen původně nad albou (dosud mniši si jím obalují kukli - benediktíni, dominikáni, papež nosí druhý humerál, zlatými a červenými proužky protkané fano). Do 15. století se humerálem zahalovala hlava a teprve po oblečení ostatních paramentů nebo až po příchodu k oltáři se spustil na kazuli - význam praktický, neušpinit drahocenná roucha potem nebo symbol usebrání. Část humerálu, podobně jako spodek a rukávy alby, byl v gotice zdoben parurami, tj. čtvercovitými, obdélníkovými pásy, zdobenými zlatem nebo výšivkami.

ch) Superpelice a rocheta

Jsou zkrácené alby. Superpelice vznikla na severu v 11. století z alby, ve které se v chóru řeholní nebo kanovnické kapituly modlily hodinky. Za zimy se pod albu oblékaly kožichy, proto se musela změnit v superpellicium (pellica - kožich), tj. v lněnou košili s širokými rukávy, volnou, v pase nestáženou, sahající po kotníky. Její jedinou ozdobou byly bohaté zřasené záhyby. V baroku se superpelice začala zkracovat až po kolena a zdobit krajkami, které nabyly, jako např. v Itálii, převahu nad plátnem, takže sahá sotva k bokům. Úpadek citění pro liturgickou formu dosáhl vrcholu v roko-ku a později, kdy plisováním a háčkováním zdobené superpelice přestaly mít charakter plátěného oděvu. Týž osud stihl i alby, kde až ke kolenům a k loktům místo plátna nastoupila krajka.

i) Rocheta

Vznikla v Římě z mimoliturgické alby, zvané *camisia*, a byla v Římě vyhrazena papeži a římským jáhnům, mimo Řím biskupům a světským prelátům, kanovníkům. Původně byla rocheta dlouhá (lat. *roccus* = kabát),

až do půli lýtek, pak ji stihl stejný osud jako superpelici. Krajky ji proměnily v nemužský šat, často dětinsky působící. Za Alpami nebyla považována za privilegovaný šat, a proto užívána všemi kněžími. U nás je rozdílný praktický jen v rukávech: superpelice má široké rukávy, rocheta úzké.

V praxi se užívá rochety (superpelice) tehdy, kde není předepsána alba (mimo mši a funkce svěcení s ní spojené): tedy ke křtu, pohřbům, svátostnému požehnání a pod..

j) Biret

V křesťanském starověku si liturg nepokrýval hlavu, teprve od r. 1 000 vznikla mezi klérem, hlavně jako ochrana proti zimě při modlitbě v chóru a průvodech, měkká čepice, nahoře s knoflíkem a nazývala se v 12. století pileus a ve 14. století birretum (birrus, plášť přikrývající i hlavu). K lepšímu snímání byl od 17. století biret lepenkou vyztužen ve čtyři rohy (v Římě se užívá třírohého biretu, také v brněnské diecézi). Má různé barvy podle hodnosti nositele (kardinálové purpurový, biskupové fialový, doktoři teologie červený). Biretu se užívá(lo) při funkcích, které mají autoritativní povahu: při příchodu a odchodu od oltáře, při průvodech mimo kostel (pohřby), při udělování svátosti pokání. Nesmí se užívat (sundává se) při modlitbě, adoraci, před vystavenou Nejsvětější svátostí, kleká-li kněz na dvě kolena, kdykoliv celebrant nebo asistent v chóru nebo při funkci stojí nebo klečí.

ThDr. Josef Bradáč (pokračování příště)

Neobvyklé zkratky:

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963

IOE - Inter Oecumenici, Instrukce Rady pro provádění konstituce o liturgii, 1964

EM - Eucharisticum mysterium, Instrukce Kongregace obřadů, 1967

OBP - Ordo baptismi parvorum, Obřady křtu dětí, 1969

IG - Institutio generalis Missalis Romani, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, 1969.

Kde najít pomoc?

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

R. S.

- *V pochybnostech*
Mt 8, 26; Žd 11.
- *V krizi*
Ž 121; Mt 6, 25-34; Žd 4, 15-16.

- Při malověrnosti
Ž 42, 6; Žd 11.

Diskusní a vzdělávací kroužek

Srdce Ježíšovo – jednota srdcí

Prvním oddaným ctitelům Ježíšova Srdce byl jeho věrný apoštol Jan, který rád pokládal svou hlavu na jeho prsa, pozorně naslouchal jeho živoucímu bijícímu Srdci. Vybavíme-li si tento obraz, uvědomíme si, jak často srdce je znázorňováno jako symbol lásky.

Co však rozumíme pod slovem lidské „srdce“? Slovo „srdce“ je lidské praslovo a vyslovuje se jím „střed lidského bytí“, je sídlem mravní osobnosti – je tajemným centrálním svorníkem, který hlubinně spojuje vše, s čím komunikuje, polidšťuje a vtiskuje individuální a osobitý postoj v jednání rozumu a vůle. Proto nelze lidské srdce ztotožňovat s láskou, jak si většinou představujeme. V biblickém smyslu se „srdci“ přisuzují nejen afekty, ale i myšlenky a chtění dobré i zlé. V „srdci“ se dokonává rozhodnutí člověka, které se stává osudné pro jeho spásu. Oním rozhodnutím vtiskuje srdce morální hodnotu lidskému činu.

Známe z Písma slova Kristova z Horského kázání o blahoslavenství, kde říká: „Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha“ (Mt 5, 8). Slovy „čistého srdce“ jsou označováni ti, kteří uvedli svůj rozum a svou vůli v soulad s požadavky Boží svatosti, především ve třech oblastech: v lásce, v čistotě neboli sexuální počestnosti, v lásce k pravdě a k pravověrnosti ve víře. Mezi čistotou srdce a víry existuje souvislost. Potud KKC (čís. 2518).

Mezi lidským „srdcem“ a svědomím je neobyčejná vnitřní blízkost. Můžeme si říci, že právě svědomí je takovou bránou, kterou se vchází do nejzazších hlubin lidského bytí. Tam bytuje pouze Bůh. Odtud koresponduje Bůh s lidským „srdcem“ a „srdce“ zase s Ním.

Vidíme-li spolu s apoštolem Janem v srdci nejen sídlo života, ale i lásky, spojíme dohromady dvě úžasné věci, které k sobě skutečně patří, které

nelze od sebe oddělit. Není života bez lásky, a to ani v onom primitivním biologickém smyslu, natož ve smyslu duchovním. „**Zemřít nebo milovat**“ – pro sv. Františka Saleského není jiné řešení. A opravdu: nemilujeme-li, umíráme. Propadáme se do oněch slepých zákonitostí pohanského světa a jsme pro duchovní život mrtví. Svätý Jan, sotva ochmýřený drobný mladíček, byl už nicméně zasvěcen do nejhlubších tajů duchovního života, do lásky. Miloval a věděl tedy všechno. Skrze Srdce Ježíšovo se ztotožnil s láskou, byl s ní jedno, byl dokonalým apoštolem lásky.

Druhým neméně oddaným ctitelem Ježíšova Srdce byla Marie Magdaléna, která však mnohokrát litovala, že její hříšný život jí znemožnil odevzdat Ježíši své srdce v jeho původní čistotě, tak jak to dokázal Jan. Ale právě na ní nám Ježíš ukázal, že pro ty, kdo si to vroucně přejí a podle toho jednají, má Božské Srdce očištnou moc. Vnitřně přerozený člověk dostane srdce „nové“, čisté a vše, co bylo, lituje-li toho a kaje-li se z toho, je odpuštěno a zapomenuto.

Je naprosto v logice lásky, že se tito dva „vášnivci“ sešli na Kalvárii, neboť jejich lásku nemohl udusit a přehlušit žádný strach, žádné nebezpečí.

Vždyť kult Ježíšova Srdce začal právě na Kalvárii. Tam probodené Srdce Ježíšovo ze sebe vydalo vodu a krev, dva prameny, které neustále milosrdně omývají a duchovně oživují zapomínající, nevědecké, odpadlé lidstvo, aby ho přivádělo svou láskou a odpuštěním nazpět k Otci.

Z historie kultu Ježíšova Srdce

Kult Ježíšova Srdce (ba Mariina) měl své ctitele už ve středověku. Prvním takovým velkým apoštolem, o kterém máme záznamy, byla německá řeholnice sv. Gertruda, zvaná Velká, která měla mnohá vidění Ježíšova Srdce (1256-1302). Nám je více známa sv. Markéta Maria Alacoque (1647-1690), pocházející z Francie. Ve svém deníku Markéta vypráví o svých duchovních zážitcích a rozhovorech s Ježíšem a popisuje i jeho častá zjevení, při kterých se jí vícekrát ukázal i se symbolickým viděným Nejsvětějším Srdcem. Několik vidění tohoto druhu je v náboženské literatuře označováno za „velká zjevení z Paray“; tato zjevení byla doprovázena i závažnými poselstvími lidstvu.

Ve svém deníku sv. Markéta uvádí, že každý první pátek měsíce se jí zjevovalo Nejsvětější Srdce. Co vše vizionářka zažívala při těchto zjeveních, je lépe si přečíst neb tak více pochopíme oběť lásky Srdce Ježíšova, neboť to byla ona, kterou Ježíš žádal o ustanovení zvláštního svátku Nejsvětějšího Srdce a sdělil svůj slavný slib, určený vyznavačům jeho kultu. V něm nám všem slibuje ... moje všemohoucí láska propůjčí všem, kteří po devět po sobě jdoucích prvních pátků měsíce mne přijmou, **milost**, že u nich setrvám až do konce. Nezemřou ve stavu nemilosti a bez svatých

svátostí. Božské Srdce jim bude bezpečným útočištěm v jejich posledních okamžicích.

Oslava Ježíšova Srdce se 21. června 1686 začala ujímat a rozšiřovat po oktávu po Božím Těle. Přesto, že již dva roky po smrti Markétině byla ustanovena laická bratrstva Nejsvětějšího Srdce, stanoviska Církve byla velmi dlouho rezervovaná. Teprve po roce 1765 papež Klement XIII. tento svátek povolil. V roce 1890 papež Lev XIII. doporučil uctívat první pátky v měsíci a o devět let později k tomuto svátku připojil modlitbu litanie Nejsvětějšího Srdce (do té doby používanou jen k soukromé modlitbě). Zároveň měsíc červen byl ustanoven za měsíc Nejsvětějšího Srdce. Z deníku sv. Markéty Alacoque uvádím:

„Toto Božské Srdce je

- ◆ propastí dobra, kde by chudí měli zapomenout na své potřeby,
- ◆ propastí radosti, kde bychom měli odložit všechny náš smutek,
- ◆ propastí pokoření pro naši pýchu,
- ◆ propastí milosrdenství pro bídné,
- ◆ propastí lásky, kde bychom měli odložit všechny své strasti.“

Zříd' me si tedy příbytek v tomto obdivuhodném Ježíšově Srdci!

S. Š.

Nastane opravdové sjednocení Evropy?

Evropská unie a církev

„Bude svět žít bez válek nebo bez Krista? Dojde k potření terorismu? Nastane opravdové sjednocení Evropy? Ani v odpovědi se jistě neshodneme, jedno však víme. Pouze člověk, který směřuje k jednotě a k harmonii ducha a těla, může i navenek prožívat užitečné sjednocení státních útvarů. Jedině svět, který uslyší Krista, může plně prožít dar jednoty vskutku bratrské, duchovní a všelidské pospolitosti“

(Z novoročního kázání patriarchy Církve československé husitské ThDr. Jana Schwarze, katedrála sv. Víta, 2003.)

„A je vůbec ta Unie k něčemu?“ „Neobešla by se Evropa bez ní?“ „Není to pouze draze placená zbytečná byrokracie?“ slýcháme. Mnohdy se setkáme s tvrzením, že proces evropské integrace a Evropská unie směřují k tomu, aby se lépe a rychleji obchodovalo, a aby obchodům nepřekážely hranice. Jak vidí Evropskou unii církev a jejich představitelé? Zkusme objevit nit, spojující uvedené výroky:

„Církev podporují sjednocení evropského kontinentu. Bez společných hodnot není možné dosáhnout trvalé jednoty. Jsme přesvědčení, že duchov-

ní dědictví křesťanství představuje inspirující sílu k obohacení Evropy. Na základě naší křesťanské víry se zasazujeme o humánnější a sociálnější Evropu, kde by platila lidská práva, základní hodnoty míru, spravedlnosti, svobody, tolerance, účasti a solidarity. Klademe důraz na hlubokou úctu k životu, na hodnotu manželství a rodiny, na přednostní službu chudým, ochotu, odpuštění a zvláště na milosrdenství.

Jakožto církve a jako mezinárodní společenství musíme čelit nebezpečí, že se Evropa rozvine v integrovaný západ a dezintegrovaný východ. Je třeba mít na zřeteli také rozdíl mezi severem a jihem. Současně je třeba zabránovat jakémukoliv eurocentrismu a posilovat odpovědnost Evropy za celé lidstvo, zvláště za chudé na celém světě“.

(Charta Oecumenica, Směrnice pro růst spolupráce mezi církvemi v Evropě, část III.)

„Nikdo nepochybuje o tom, že při vytváření Evropské unie mohou vystat veliké těžkosti. Někdo může namítat, že pro dosažení tohoto cíle a jeho akceptování všemi národy Evropy v psychologickém rozměru bude nevyhnutelné počkat, abychom se všichni odpoutali od událostí poslední války. Není možné však čekat. Pokud nám skutečně záleží na tom, aby tato unie splnila svůj účel a pokud toužíme, aby plodným způsobem pomohla věci svobody a evropského smíření, věci hospodářského míru a celosvětové politiky, je nejvyšší čas, aby se unie stala skutečností. Někteří si dokonce kladou otázku, zda již není pozdě“.

(Pius XII. Projev na kongresu Evropské unie federalistů, Řím, 11. listopadu 1948)

„My, jako národ, musíme dát velký pozor na jedno nebezpečí. Jedná se o naše uzavření se do sebe. Naše přesvědčení o tom, že není nad nás, že si sami stačíme, a že všichni ostatní nás musí poslouchat. Uvědomme si, kolikrát v dějinách jsme promeškali svoji šanci. I my stojíme dnes na rozhraní nového věku. A znovu je nám kladena otázka, zda promeškáme svoji šanci. My se budeme muset ptát sami sebe, zda v rámci křesťanské civilizace patříme do společenství těch, kteří vytvořili evropské dějiny a evropskou kulturu.“

(Z homilie biskupa Dominika Duky při děkovné mši v kostele sv. Bartoloměje v Heřmanově Městci, 2002)

„Církev varuje před redukováním vize sjednocené Evropy výlučně na její ekonomické a politické aspekty a před nekritickým vztahem ke konzumnímu způsobu života. Jestliže chceme, aby byla nová jednota Evropy stabilní, musíme ji budovat na stejných duchovních hodnotách, které ji kdysi formovaly, při zohlednění bohatství a různorodosti kultur a tradic jednotlivých národů. Má přece jít o velké evropské duchovní společenství. Záro-

veň na tomto místě znovu apeluji na starý kontinent: „Evropo, otevři své brány Kristu!“

(Papež Jan Pavel II. při svém projevu v polském Sejmu ve Varšavě, 11. června 1999)

Podle brožury Brány Evropské unie otevřeny, zpracoval Jiří Hrdý

A ještě něco tvořivého

... pro dětské hlavičky ... a ručičky ...

Zjevení Zachariášovi

Děcin - Podmokly

- Dvě sousedky klevetí: „Slyšela jsi? Sousedka Iva celou mši chrápala!“ „Ano, všechny nás probudila ...“
- Na hodině češtiny se ptá učitel: „Jeníku, co je to bajka?“ „To je, ... to je, ... například, když se spolu baví vůl a osel jako my dva, pane učiteli.“
- „Paní, už dvě hodiny sedíte na mém klobouku!“ „Neuvěřitelné, jak ten čas letí ...“
- V kupé ve vlaku. „Paní, řekněte svému synovi, ať mne přestane napodobovat.“ „Pepíčku, přestaň ze sebe dělat blázna!“
- V letadle vládne pohoda. Cestujícím se podává oběd, když tu náhle se letadlo otočí kolem podélné osy. Nastane zmatek, padají talíře, skleničky, tašky, psi. Do toho zmatku vejde vždy usměvavá letuška a s rozkošným úsměvem říká: „Vážení cestující, uklidněte se, prosím. Náš pilot má rýmu a právě si kape do nosu.“
- „Dobrý den, paní Nováková. Jsem ladič pian.“ „Já jsem si ale ladiče neobjednala!“ „Vy ne, objednali mne vaši sousedé.“

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F Setkání pamětníků** - Na prvním setkání pamětníků ve čtvrtek 8. května 2003 by se Vás na faru vešlo o mnoho více. Přesto věřím, že příště si nenecháte ujít příležitost v pěkném prostředí při kávě, či čaji strávit chvíle vzpomínáním na doby, které my mladší neznáme. A věřte, rádi bychom se o nich dozvěděli. Proto sledujte hlášení i nástěnky a až bude setkání opět vyhlášeno, přijďte! Pokud někdo má špatné spojení, nebojte se ozvat, určitě se najde někdo, kdo vás přiveze a odveze.
- F Poděkování** - V neděli 11. května 2003 byl v našem kostele při ranní mši svatě udělen dvěma dětem křest, následovaný přístupem čtyř dětí k 1. sv. přijímání. Za tento dar děkujeme všem, kteří nejen děti připravili, ale postarali se i o hezký průběh obřadů i neformálního setkání po mši sv. na místní faře.
- F Ministrantský den v Teplicích** - se koná v sobotu 7. června 2003. Program: 09:30 zahájení na Zámeckém náměstí, registrace účastníků, 10:00 mše svatá v děkanském kostele, 10:45 soutěžní dopoledne, 13:00 oběd na farní zahradě, vyhodnocení soutěží, 14:00 setkání s otcem biskupem, 14:15 odpolední program (překvapení), 16:00 zakončení dne. S sebou:

Děčín - Podmokly

sportovní obuv a oblečení, ministrantské oblečení, 10 Kč startovného, svačinku, pití a hlavně dobrou náladu. Kontakt na pořadatele: P. Mgr. Stanislav Jonášek SDB: ŘmK děkanský úřad, Zámecké nám. 71/9, 415 01 Teplice; e-mail: fara.teplice@cbox.cz; tel.: 417 531 041 či 603 119 729 nebo Mgr. Irena Duchoňová: KC, Komenského 4, 412 01 Litoměřice; e-mail: katech.centrltm@c-mail.cz; tel.: 416 738 072 či 606 111 733.

F Mše svaté v Děčíně I - Ještě do 13. června platí, že veškeré mše svaté jsou přesunuty z kostela Povýšení sv. Kříže do kostela sv. Václava a Blažeje. Důvodem uzavření je zpětná montáž restaurovaných varhan. Následovat bude ladění a konečné práce tak, abychom mohli opět uslyšet jejich krásný zvuk při jejich požehnání z rukou otce biskupa, a to v sobotu 20. září 2003.

F Referendum - 13. a 14. června 2003 máme možnost se zúčastnit celostátního referenda o vstupu do Evropy.

F Emauzské dny - Kdy: 29. 06. - 02. 07. 2003. Kde: v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích. Pro koho: Emauzské dny jsou určeny pro chlapce ve věku 9-16 let, kteří cítí povolání ke kněžství či řeholnímu životu. Měly by Vám umožnit ptát se na otázky, které se týkají volby tohoto životního stavu. Co vás čeká: společná modlitba, témata, možnost ptát se, hry, soutěže. Bližší informace a přihlášky: můžete získat na Katechetickém centru v Litoměřicích či na internetových stránkách Diecézního domu kardinála Trochty. Za kolik: 150 Kč za celý pobyt. Kdo je organizátor: Katechetické centrum a Diecézní dům kardinála Trochty v Litoměřicích. Kontaktní osoba: Mgr. Irena Duchoňová, Katechetické centrum, Komenského 4, 412 01 Litoměřice, tel.: 416 738 072, 416 732 077, e-mail: katech.centrltm@c-mail.cz.

F Inzerát - Rodina Miklošková hledá starší rodinný domek v Děčíně, nebo jeho okolí (do cca 15 km), cena do 700 000 Kč. Kontakt na mobilní tel.: 607 828 449.

F Šicí stroj - Vlastníte šicí stroj (třeba šlapací), který ještě šije a mohli byste jej postrádat? Můžete jej nabídnout rovněž rodině Mikloškových.

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
<i>Doplníme další?</i>	<i>Dejte vědět!</i>		

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
středa	15:00	10-11	Marie Jirásková
středa	15:00	5-6	Andrea Krumpolcová
středa	16:00	9-12	Soňa Šenková
středa	16:00	14	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

LITURGIE

1.	6. Slavnost Nanebevstoupení Páně
8.	6. Slavnost Seslání Ducha svatého
15.	6. Slavnost Nejsvětější Trojice
19.	6. Slavnost Těla a Krve Páně
24.	6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
27.	6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
29.	6. Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

Prosebné dny

1.	6. Den modliteb za sdělovací prostředky

Významné dny

1.	6. Mezinárodní den dětí
5.	6. Světový den životního prostředí
26.	6. Mezinárodní den boje proti narkomanii

Výroční dny biskupů

1.	6. Kard. Vlček	převzetí arcidiecéze (1991)
6.	6. Mons. Duka	jmenován biskupem (1998) - 5. výročí
	Mons. Otčenášek	jmenován arcibiskupem (1998) - 5. výročí
11.	6. Mons. Liška	biskupské svěcení (1988) - 15. výročí
21.	6. Mons. Paďour	kněžské svěcení (1975)
22.	6. Mons. Duka	kněžské svěcení (1970)
23.	6. Kard. Vlček	kněžské svěcení (1968) - 35. výročí
	Mons. Graubner	kněžské svěcení (1973) - 30. výročí
	Mons. Herbst	kněžské svěcení (1973) - 30. výročí
26.	6. Mons. Kajnek	kněžské svěcení (1976)
	Mons. Malý	kněžské svěcení (1976)
27.	6. Mons. Cikrle	kněžské svěcení (1976)

Mons. Radkovský kněžské svěcení (1970)
 29. 6. Mons. Esterka svátek

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každé pondělí od 19:00 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každé 3. úterý v měsíci v 17:00 - dětská mše svatá
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:00 - setkání Farní rady
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý pátek od 16:00 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 na faře - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - neděle ve 12:45

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 (Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:40	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 29. 06. 2003, před 1. nedělí v červenci ☿

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 20 Kč)